

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 100/2015
04.02.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.С., због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Р.Д., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу 5К бр. 590/13 од 13.09.2013. године и Апелационог суда у Нишу 6Кж1 бр. 3549/13 од 08.09.2014. године, у седници већа одржаној дана 04.02.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.С., адв. Р.Д., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу 5К бр. 590/13 од 13.09.2013. године и Апелационог суда у Нишу 6Кж1 бр. 3549/13 од 08.09.2014. године, у делу који се односи на повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП-а, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу 5К бр. 590/13 од 13.09.2013. године окривљени М.С. оглашен је кривим због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца и истовремено одређено да се иста неће извршити ако окривљени у року од једне године од правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Истом пресудом окривљени је обавезан да плати паушал у износу од 4.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 6Кж1 бр. 3549/13 од 08.09.2014. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, а првостепена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.С., адв. Р.Д., због повреду закона из члана 439.

тачке 1. и 2. ЗКП-а и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП-а, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине обе нижестепене пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а након достављања примерка захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП-а, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници није од значаја за доношење одлуке, на којој је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, па је по оцени навода и предлога у захтеву браниоца окривљеног, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.С., у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП-а, је неоснован.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.С., као разлог подношења захтева истиче се повреда закона из члана 439. тачка 1. ЗКП-а, по питању да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело јер у опису инкриминисане радње датом у оптужном акту, не стоје битна обележја кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ. Ово с`тога што по ставу браниоца суд није утврдио коју је то лажну исправу окривљени сачинио као и када је у јавном саобраћају употребио спорно моторно возило.

Истакнути наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног који се односе на повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП-а по оцени Врховног касационог суда су неосновани, а из следећих разлога:

Кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 1. КЗ чини онај ко направи лажну исправу или преиначи праву у намери да се таква исправа употреби као права или ко лажну или преначену исправу употреби као праву или је набави ради употребе док став 2. истог члана 355. КЗ прописује да ће се учинилац овог кривичног дела казнити казном затвора ако је дело из става 1. тог члана учињено у погледу јавне исправе, тестаментa, менице, чека, јавне или службене књиге или друге књиге која се мора водити на основу закона.

Радња извршења кривичног дела фалсификовање исправе јесте прављење лажне исправе, преиначење праве, употреба лажне или преиначење исправе као праве и набављање лажне или преиначење исправе ради употребе док употреба лажне или преиначене исправе као праве значи да је исправа пуштена у правни саобраћај.

Како је изреком правноснажне пресуде утврђено да је окривљени М.С. критичном приликом употребио лажну јавну исправу коју је сачинио, на тај начин што је „на своје нерегистровано путничко моторно возило марке ... ставио регистарске таблице ... које регистарске таблице су коришћене до 2001. године на путничком возилу марке ... власништво М.И. ... па своје возило са таквим регистарским таблицама употребио тако што је истим управљао у јавном саобраћају ...“ то је у пресуди јасно означен предмет и начин извршења кривичног дела, због чега су неоснована указивања у захтеву за заштиту законитости

браниоца окривљеног да радња окривљеног не садржи битна обележја кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ.

По оцени Врховног касационог суда из чињеничног описа радње извршења кривичног дела фалсификовање исправе за које је окривљени М.С. оптужен и оглашен кривим, произилазе сви објективни и субјективни елементи кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости у захтеву браниоца окривљеног се истиче и повреда закона из члана 439. тачка 2. ЗКП-а.

Међутим бранилац окривљеног исту повреду закона не образлаже. Обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради већ и указивање на то учему се она састоји.

Како бранилац окривљеног у конкретном случају иако означава дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека, исти не образлаже, односно опредељује у чему се повреда из члана 439. тачка 2) ЗКП-а састоји, то је Врховни касациони суд исти одбацио на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези чл. 485. став 4. ЗКП-а.

Надаље, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП-а, коју повреду образлаже тако што указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и оцену доказа у правноснажној пресуди.

Међутим, одредбом члана 485. став 4. ЗКП-а која прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног сходно ограничењу његових права правима која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП-а), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због битних повреда одредаба поступка из члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП-а, погрешног и непотпуно утврђеног чињеничног стања и оцене доказа, због чега је захтев браниоца окривљеног у овом делу недозвољен, па је Врховни касациони суд исти одбацио на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП-а.

С тога је, Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП-а и члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Веско Крстајић, с.р.**